

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Štěpána Výborného a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2025, č. j. MMR-74407/ 2025-83, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2026, č. j. 54 A 90/2025-11,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2025, č. j. MMR-74407/2025-83. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 6. 10. 2025, č. j. 136151/2025/KUSK, jímž krajský úřad odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li *poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.* Dle odst. 3 téhož ustanovení soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 3. 2026, č. j. 6 As 59/2026-6, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti. Současně Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.). K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 3. 2026, kdy je osobně převzal, lhůta 15 dnů tak uplynula dnem 1. 4. 2026 (středa).

[6] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek (ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s.). Na výzvu stěžovatel reagoval pouze podáním ze dne 18. 3. 2026, v němž s odkazem na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích požádal, aby Nejvyšší správní soud řízení nezastavil. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou konstantní judikaturu (usnesení ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle označeného ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastník okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Smyslem podání dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích není ani polemika s důvody, pro něž Nejvyšší správní soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků (obdobně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).

[7] Stěžovatel ve svém podání ze dne 18. 3. 2026 nesdělil žádné relevantní okolnosti, proč by měl Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích postupovat. Poukázal jen na svou nemajetnost, která však s ohledem na výše uvedené sama o sobě nenaplnuje podmínky pro postup soudu dle uvedeného ustanovení.

[8] Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatel nevyhověl ani výzvě k doložení splnění podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (povinné zastoupení advokátem). I kdyby tedy byl dán důvod pro nezastavení řízení dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, musela by být kasační stížnost odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

pokračování

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2026

JUDr. Filip Dienstbier, PhD.
předseda senátu